

benbigt. Hvad derimod Mortalitetstabellerne angaaer, da beklager jeg, at Forholdene ikke have filllet sig saaledes, at jeg med Bestemthed kan paavise de Mortalitetstabeller, som ville være at lægge til Grund for den nye Anstalt, men jeg troer, at de, som kjende disse Forholds Udvikling, ville finde det rimeligt, at det i dette Stieblik ikke kan stee, ligesom jeg overhovedet ikke kan lade være at henvise til de Betæneligheder, som det altid har at fastslaae den Slags Ting ved Lov, saalænge de befinde sig i en saadan Overgangstilstand som for Dieblifket. Det er almindeligt erkjendt, at de Mortalitetstabeller, som ligge til Grund for Livsforsikringsanstalten af 1842, ere mangelfulde, og jeg tvivler aldeles ikke paa, at der i selve denne Anstalts Bestyrelse er fuldkommen Følelse af og Kundskab om, at der ved den forestaaende Revision af samme vil været Noget at forandre i saa Henseende. De, der nu bruges ved denne Anstalt, ere de ældste Finlaisonske Tabeller; men der er senere af Finlaisons Søn udarbejdet nye Tabeller, ligesom de herhenhørende Forhold endnu ibeligt bearbejdes, navnlig i England. Ønsket om at staae Oplysninger i saa Henseende var ogsaa en af de væsentligste Grunde til, at det tidligere under Forhandlingen omtalte Medlem af Livsforsikringsanstalten af 1842 blev sendt til England; hans Reise blev forøvrigt, paa Grund af, at man indskrænkede Understøttelsen til Reisen, indskrænket til mere at gjælde de Anstalter, der ere analoge med den Anstalt, som han repræsenterer, end til at søge Underretninger og Oplysninger om alle de Forhold, som nærmest maatte komme i Betragtning med Hensyn til den foreslaaede nye Anstalt. Jeg troer imidlertid ikke, at der kan være Tvivl om, at de Mortalitetstabeller, som ville blive lagte til Grund, ville være de nyeste og bedste, der gives, og navnlig vil man selvfølgelig ikke unblade derom at raadspørg sig med alle de Mænd her i Landet, der have beskæftiget sig med den Slags Ting, og hvoraf vi have ikke saa ganske saa. — Der er endnu et Spørgsmaal, som jeg i Forbindelse hermed skal tillade mig at berøre, og som blev reist af den ærede Taler, der først havde Ordet (Brinck-Seidelin).

Han henlede paa ganske rigtig Opmærksomheden paa Nødvendigheden af at gjøre Tarifen og Tabellerne saa let fattelige som muligt. Det ligger selvfølgelig i hele denne Anstalts Plan, i hele den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, at man vil gjøre sig Plid for at gjøre dem ikke blot forstaaelige for saamange som muligt af dem, der ønske at benytte Anstalten, men ogsaa saa let anvendelige for Agenterne som muligt, da man jo ikke hos dem kan forudsætte nogen overordentlig Grad af Kyndighed eller Løb i den Slags Ting. Jeg har haft liggende for mig Exemplarer af Schemata til anvendte Tabeller i Modsætning til de nu almindelige, som ere de directe Tabeller, hvorefter det vilde kunne sees, hvad der efter min Mening er Hovedsagen her, hvor meget en Mand, der traadte ind i Anstalten med et vist ugentligt, maanedligt eller halv-aarligt Bidrag — og det maa jo anses for Udgangspunktet for de Fleste, at de spørge sig selv, hvad de kunne undvære til dette Diænet — vilde være istand til at forskaffe sig i Forsikring af de forskjellige Arter for det paa-gjældende Bidrag.

David: Da jeg under det Foredrag, vi have hørt af det ærede Sde Kongevalgte Medlem (Andræ), tillod mig at bejære Ordet, da var det sandelig ikke for at føre et Forsvar for en Afhandling, som jeg enten har skrevet for 31 Aar siden eller idetmindste optaget i et Ugefriskt, som jeg dengang udgav. Jeg lægger netop saameget mindre Vægt paa, hvad der staaer i denne Afhandling, som jeg ikke lægger synderlig Vægt paa den hele Devissførelse, eller idetmindste det, som det ærede Medlem vilde bruge, nemlig Fremstillingen af de Tab, der vare paavæltede Statens Finantser ved den uheldige Beregning af Enkelsens Tarif. Jeg troer ikke, det gaar an at gaae saa retrospectivt tilværks, som det ærede Medlem undertiden gjør, og det navnlig af den Grund, at det vilde føre til en bestandig Stillestaaen, naar man af en Frygt for at gjøre saadanne Misgreb, som det saa at sige ligger i Tingenes Natur, at man maa gjøre, slet Intet gjør. Man kunde jo ogsaa i 1842 have sagt — og da navnlig de, som dengang allerede forudsaae